

3. Przepisy szczególne o obowiązku lokowania funduszy w określonych instytucjach kredytowych pozostają w mocy.

Art. 7. 1. Urzędnik lub funkcjonariusz wymienionego w art. 1 ust. 1 pkt 1), 2), 3) i 5) uczestnika obrotu bezgotówkowego, który nie dopełnił obowiązku, przewidzianego w art. 2 lub 3 niniejszego dekretu,

podlega karze więzienia do lat 5.

2. Jeżeli sprawca naruszył inne przepisy niniejszego dekretu lub przepisy rozporządzeń na jego podstawie wydanych,

podlega karze grzywny do 50.000 złotych.

Art. 8. 1. Uczestnikowi obrotu bezgotówkowego, wymienionemu w art. 1 ust. 1 pkt 4), który nie dopełnił obowiązku, przewidzianego w art. 3 ust. 1 pkt a) niniejszego dekretu, podwyższa się o 50% stawki podatku obrotowego, wymienione w art. 17 ust. 1 pkt 1) lit. a), pkt 2), lit. a), pkt 4), pkt 6) i pkt 7) dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23). Podwyżka stawki podatku ustaje z końcem miesiąca, w którym dokonano otwarcia rachunku bieżącego lub z chwilą ustania obowiązku posiadania rachunku bieżącego (art. 3 ust. 2).

2. Uczestnikowi obrotu bezgotówkowego, wymienionemu w art. 1 ust. 1 pkt 4), który nie dopełnił obowiązku przewidzianego w art. 3 ust. 1 lit. b) niniejszego dekretu, podwyższa się o 50% stawki podatku obrotowego, wymienione w ust. 1, od obrotu osiągniętego w miesią-

cu, w którym nastąpiło naruszenie obowiązku przewidzianego w art. 3 ust. 1 lit b). Właściwa władza podatkowa I instancji może przedłużyć okres podwyżki stawki na następne kolejne miesiące nie dłużej jednak jak na 6 miesięcy.

3. Uczestnikowi obrotu bezgotówkowego, wymienionemu w art. 1 ust. 1 pkt 4), który naruszył inne przepisy niniejszego dekretu lub przepisy rozporządzeń na jego podstawie wydanych, podwyższa się o 10% stawki podatku obrotowego, wymienione w ust. 1, od obrotu osiągniętego w miesiącu, w którym naruszenie to nastąpiło.

4. Wymiaru, poboru i ściągnięcia podwyżek dokonuje władza podatkowa w trybie przewidzianym dla podatku obrotowego.

Art. 9. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom: Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Sprawiedliwości:
Leon Chajm

62

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 stycznia 1947 r.

w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie art. 2 ust. 7, art. 3 ust. 5 i art. 10 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o „ustawie”, rozumie się przez to ustawę z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17).

2. Przez określenie „właściwy minister”

rozumie się ministra właściwego ze względu na rodzaj przedsiębiorstwa.

I. Komisje do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

§ 2. Jako organa właściwych ministrów dla spraw przejmowania przedsiębiorstw na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego tworzy się Główną Komisję do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw, oraz wojewódzkie komisje do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

§ 3. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o „Głównej Komisji”, albo o „wojewódzkiej komisji”, rozumie się przez to Główną Komisję do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw, bądź wojewódzką komisję do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

§ 4. 1. Główna Komisja działa przy Centralnym Urzędzie Planowania. Wojewódzkie komisje działają przy urzędach wojewódzkich, po jednej dla obszaru każdego województwa oraz dla m. st. Warszawy i Łodzi.

2. Zarządzenie Ministra Ziem Odzyskanych, wydane w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania i ogłoszone w Monitorze Polskim, określi na obszarach Ziem Odzyskanych siedziby i teren działania wojewódzkich komisyj.

§ 5. Wydatki Głównej Komisji oraz wojewódzkich komisyj pokrywane są z budżetu Centralnego Urzędu Planowania.

§ 6. 1. W skład Głównej Komisji wchodzi: przewodniczący, powołany przez Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, zastępca przewodniczącego, powołany przez Prezesa Centralnego Urzędu Planowania, oraz jako członkowie: delegaci, wyznaczeni w liczbie 4 przez Prezesa Centralnego Urzędu Planowania, po 2 przez Ministrów: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu, Arowizacji i Handlu oraz Ziem Odzyskanych, po jednym przez Ministrów: Administracji Publicznej, Sprawiedliwości, Żeglugi i Handlu Zagranicznego, Komunikacji, Zdrowia, Informacji i Propagandy, Leśnictwa, Odbudowy, Pracy i Opieki Społecznej, Poczty i Telegrafów oraz Spraw Zagranicznych.

2. Ponadto w skład Głównej Komisji wchodzi 10 członków, wyznaczonych przez Prezydium Krajowej Rady Narodowej, 8 członków, wyznaczonych przez Komisję Centralną Związków Zawodowych, 4 członków, wyznaczonych przez Związek Izb Przemysłowo-Handlowych Rzeczypospolitej Polskiej, 2 członków, wyznaczonych przez Związek Rewizyjny Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej, 2 członków, wyznaczonych przez Związek Gospodarczy Spółdzielni „Społem”, oraz 2 członków, wyznaczonych przez Związek Samopomocy Chłopskiej.

3. Władze i instytucje wyznaczające członków Głównej Komisji mogą również wyznaczyć ich zastępców.

§ 7. 1. W skład wojewódzkiej komisji wchodzi: jako przewodniczący — delegat, wyznaczony przez przewodniczącego Głównej Komisji, jako zastępca przewodniczącego —

naczelnik wydziału przemysłowego odnośnego urzędu wojewódzkiego (Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy i Łodzi) lub jego zastępca oraz jako członkowie — 2 delegaci Ministra Skarbu, po 1 delegacie pozostałych Ministrów wymienionych w § 6, 3 delegaci wojewódzkiej rady narodowej (w m. st. Warszawie i Łodzi — 3 delegaci miejskiej rady narodowej), 3 delegaci wojewódzkiej komisji związków zawodowych, 2 delegaci izby przemysłowo-handlowej, 2 delegaci właściwego miejscowo okręgu Związku Rewizyjnego Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej, 2 delegaci Związku Gospodarczego Spółdzielni „Społem” oraz 2 delegaci Związku Samopomocy Chłopskiej.

2. Władze i instytucje wyznaczające członków wojewódzkiej komisji mogą również wyznaczyć ich zastępców.

§ 8. 1. Główna Komisja rozpatruje sprawy w zespole, złożonym z 7 osób pod przewodnictwem delegata właściwego ministra.

2. Jeżeli w sprawie właściwych jest dwóch lub więcej ministrów, przewodniczącego zespołu wyznacza przewodniczący Głównej Komisji spośród delegatów tych ministrów.

3. Przewodniczący Głównej Komisji wyznacza 6 członków zespołu, jednego spośród delegatów ministrów, jednego spośród delegatów Prezesa Centralnego Urzędu Planowania, jednego spośród członków wyznaczonych przez Prezydium Krajowej Rady Narodowej, jednego spośród członków wyznaczonych przez Komisję Centralną Związków Zawodowych oraz dwóch możliwie kolejno spośród innych członków Głównej Komisji.

4. W razie nieprzybycia na posiedzenie delegatów wyznaczonych do zespołu w myśl przepisów ust. 2 i 3 — Przewodniczący Głównej Komisji może wyznaczyć członków zespołu nawet spośród delegatów wyznaczonych przez inne władze i instytucje.

§ 9. 1. Odwołania od postanowień Głównej Komisji, przewidziane w § 60, rozpatruje zespół odwoławczy Głównej Komisji, składający się z 11 członków Głównej Komisji pod przewodnictwem przewodniczącego Głównej Komisji lub jego zastępcy.

2. W skład zespołu odwoławczego wchodzi delegat właściwego ministra.

3. Przewodniczący Głównej Komisji wyznacza 2 członków zespołu odwoławczego spośród delegatów ministrów, 2 spośród delegatów Prezesa Centralnego Urzędu Planowania, jednego spośród członków wyznaczonych przez Prezydium Krajowej Rady Narodowej, jednego

spośród członków wyznaczonych przez Komisję Centralną Związków Zawodowych oraz 3 możliwie kolejno spośród innych członków Głównej Komisji.

4. Jeżeli w sprawie właściwych jest dwóch lub więcej ministrów, przewodniczący Głównej Komisji wyznacza spośród ich delegatów członków zespołu odwoławczego.

5. W razie nieprzybycia na posiedzenie delegatów, wyznaczonych do zespołu w myśl przepisów ust. 2, 3 i 4, przewodniczący Głównej Komisji może wyznaczyć członków zespołu nawet spośród delegatów wyznaczonych przez inne władze i instytucje.

§ 10. Do ważności posiedzeń plenarnych Głównej Komisji wymagana jest obecność przewodniczącego albo jego zastępcy oraz przynajmniej połowy pozostałych członków Głównej Komisji.

§ 11. 1. Wojewódzka komisja rozpatruje sprawę w zespole złożonym z 7 osób pod przewodnictwem przewodniczącego wojewódzkiej komisji lub jego zastępcy. Jako członkowie wchodzi: delegat właściwego ministra, delegat Ministra Skarbu, delegat Wojewódzkiej Rady Narodowej, delegat wojewódzkiej komisji związków zawodowych oraz 2 innych członków wojewódzkiej komisji, wyznaczonych kolejno przez przewodniczącego wojewódzkiej komisji.

2. Jeżeli w sprawie właściwych jest kilku ministrów, przewodniczący wojewódzkiej komisji winien do zespołu komisji powołać ponadto delegatów tych ministrów i w takiej samej liczbie innych członków komisji.

3. W razie nieprzybycia na posiedzenie delegatów wyznaczonych do zespołu w myśl przepisów ust. 1 i 2 postanowienia wojewódzkiej komisji są ważne, jeżeli zostały powzięte przy udziale przewodniczącego lub jego zastępcy, delegata właściwego ministra i trzech innych członków komisji.

§ 12. Członek zespołu Głównej Komisji lub wojewódzkiej komisji powinien wyłączyć się z własnej inicjatywy lub na wniosek osób, biorących udział w postępowaniu:

- a) jeżeli jest zainteresowany w wyniku sprawy;
- b) w sprawie małżonka, krewnych lub powinowatych do czwartego stopnia włącznie oraz w sprawie osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;

c) w sprawie, w której był lub jest pełnomocnikiem właściciela przedsiębiorstwa;

d) w sprawie, z powodu której wdrożono przeciw niemu dochodzenie wstępne, postępowanie dyscyplinarne lub karnosądowe.

§ 13. 1. W razie wyłączenia członka zespołu komisji i niemożności powołania innego członka, będącego delegatem tej samej władzy lub instytucji, przewodniczący komisji zawiadomi o tym bezzwłocznie władzę lub instytucję, która członka tego delegowała.

2. Do czasu wyznaczenia nowego delegata mogą być przedsięwzięte tylko te czynności, które nie cierpią zwłoki.

§ 14. 1. Wojewódzka komisja właściwa jest do przeprowadzenia postępowania dotyczącego:

- a) przejścia na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego na zasadzie art. 2 ust. 1 i 3 ustawy wszystkich przedsiębiorstw, z wyjątkiem przedsiębiorstw należących do kategorii wymienionych w art. 3 ust. 1 lit. A pkt od 1—9 i 17 oraz lit. C;
- b) przejęcia na własność Państwa przedsiębiorstw na zasadzie art. 3 ust. 1 lit. A pkt 11, 13, 14 i 16 oraz na zasadzie art. 3 ust. 1 lit. B ustawy.

Na żądanie właściwego ministra przewodniczący Głównej Komisji wyłączy spod właściwości wojewódzkiej komisji sprawę poszczególnych przedsiębiorstw i przekaze je do postępowania, przewidzianego w § 30.

2. Miejscowo właściwą jest wojewódzka komisja, na której terenie działania położone jest przedsiębiorstwo.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo ma kilka zakładów pracy, podlegających właściwości różnych wojewódzkich komisji, właściwa do prowadzenia postępowania jest ta komisja, na której terenie znajduje się siedziba zarządu przedsiębiorstwa, o ile Główna Komisja, ze względu na celowość postępowania, nie przekaze sprawę innej wojewódzkiej komisji.

4. O wyznaczeniu innej komisji, o której mowa w ustępie poprzednim, oraz o wyłączeniu sprawy spod właściwości wojewódzkiej komisji, przewodniczący Głównej Komisji ogłasza w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym, właściwym dla siedziby zarządu przedsiębiorstwa.

5. Wszczęcie postępowania w wyznaczonej wojewódzkiej komisji nastąpić może nie wcześniej, niż po upływie 14 dni od daty ogłoszenia, określonego w poprzednim ustępie.

§ 15. Główna Komisja rozpoznaje:

1) w zespole 7 członków (§ 8):

- a) sprawy, w których zgłoszone zostały prawa lub zarzuty, przewidziane w § 32;
- b) zażalenia i odwołania od postanowień wojewódzkich komisyj;
- c) spory kompetencyjne między wojewódzkimi komisjami;

2) w zespole odwoławczym (§ 9):

odwołania od postanowień Głównej Komisji, określone w § 60;

3) na plenarnym posiedzeniu:

sprawy przekazane w trybie określonym w § 61.

II. Postępowanie.

A. Postępowanie przygotowawcze.

§ 16. Urzędy wojewódzkie (Zarządy Miejskie m. st. Warszawy i Łodzi) oraz izby przemysłowo-handlowe obowiązane są bezzwłocznie sporządzić spisy przedsiębiorstw, położonych na ich terenie działania, a podpadających pod przepis § 14 i przedłożyć je właściwej wojewódzkiej komisji.

§ 17. Na podstawie spisów, określonych w § 16, przewodniczący wojewódzkiej komisji sporządza bezzwłocznie wykazy przedsiębiorstw, które przechodzą lub podlegają przejściu na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

§ 18. Przewodniczący Głównej Komisji wyda szczegółowe instrukcje, dotyczące sporządzania spisów przedsiębiorstw (§ 16) oraz ich wykazów (§ 17).

§ 19. Wszelkie władze, urzędy i instytucje państwowe oraz samorządowe, wojewódzkie rady narodowe, izby przemysłowo-handlowe, osoby prawne prawa publicznego, wojewódzkie komisje związków zawodowych i związki rewizyjne spółdzielni R. P. mogą składać w wojewódzkich komisjach wnioski o wszczęcie postępowania, dotyczącego przejścia lub przejęcia na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego przedsiębiorstw, określonych w § 14.

§ 20. Wnioski te winny zawierać dokładne określenie nazwy i przedmiotu przedsiębiorstwa, miejsce jego położenia, dane uzasadniające wszczęcie postępowania oraz, w miarę możliwości, imię i nazwisko właściciela, jego

obywatelstwo, narodowość i miejsce zamieszkania. Jeżeli właścicielem jest osoba prawna, należy podać; w miarę możliwości, imiona i nazwiska członków zarządu oraz udziałowców, ich obywatelstwo, narodowość i miejsce zamieszkania.

§ 21. Wnioski określone w § 19 przewodniczący wojewódzkiej komisji kieruje na posiedzenie niejawnie wojewódzkiej komisji, która zarządza wpisanie przedsiębiorstwa do wykazu przedsiębiorstw (§ 17).

§ 22. 1. W przypadku oddalenia wniosku przewodniczący wojewódzkiej komisji zawiadamia o tym wnioskodawcę.

2. Od postanowienia wojewódzkiej komisji oddalającego wniosek służy odwołanie do Głównej Komisji w terminie 7-dniowym od daty doręczenia wnioskodawcy zawiadomienia.

§ 23. Wnioski niewłaściwie skierowane przekazuje przewodniczący wojewódzkiej komisji właściwej komisji, zawiadamiając o tym wnioskodawcę.

B. Ogłaszanie wykazów i zgłaszanie zarzutów.

§ 24. Przewodniczący wojewódzkiej komisji ogłasza w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym wykazy przedsiębiorstw, sporządzone w myśl przepisów §§ 17 i 21.

§ 25. 1. Ogłoszenie winno zawierać:

a) nazwę i przedmiot przedsiębiorstwa;

b) miejsce jego położenia;

c) powołanie podstawy prawnej przejścia lub przejęcia ze wskazaniem, na czyją rzecz ma przejść własność przedsiębiorstwa;

d) w miarę możliwości imię i nazwisko właściciela lub współwłaścicieli przedsiębiorstwa.

2. Nie mają znaczenia prawne drobne niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z całości ogłoszenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

3. W ogłoszeniu należy przytoczyć treść przepisu §§ 27 i 79.

§ 26. Jednocześnie z ogłoszeniem wykazu przewodniczący wojewódzkiej komisji ustanowi nadzór państwowy (§ 77) dla przedsiębiorstw, objętych wykazem, a nie znajdującą

cych się już pod zarządem państwowym, osób prawnych prawa publicznego lub spółdzielni i związków spółdzielni.

§ 27. 1. Instytucje, wymienione w art. 3 ust. 2 ustawy, mogą zgłosić do wojewódzkiej komisji swoje prawa do przedsiębiorstw, objętych wykazem, a właściciele przedsiębiorstw mogą zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

2. W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych oraz wszelkich innych instytucji, które w związku z wojną, rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r., zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możliwość działania, mogą zgłaszać ich prawa wojewódzkie rady narodowe lub urzędy wojewódzkie, a w imieniu spółdzielni — związki rewizyjne spółdzielni R. P.

§ 28. Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte, w miarę potrzeby, dowodami.

§ 29. 1. Wykazy przedsiębiorstw, co do których nie zostały zgłoszone w terminie zarzuty, przewodniczący wojewódzkiej komisji przesyła właściwemu ministrowi za pośrednictwem przewodniczącego Głównej Komisji.

2. Do przedsiębiorstw tych stosuje się analogicznie przepis § 61.

§ 30. 1. Właściwy minister ogłasza w Monitorze Polskim wykazy przedsiębiorstw górniczych, przemysłowych, komunikacyjnych i telekomunikacyjnych:

- 1) przechodzących na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego na zasadzie art. 2 ustawy, a należących do kategorii przedsiębiorstw, wymienionych w art. 3 ust. 1 lit. A pkt 1—9 i 17 oraz lit. C;
- 2) przejmowanych na własność Państwa na zasadzie art. 3 ust. 1 lit. A pkt 1—10, 12, 15 i 17 oraz lit. C ustawy;
- 3) wyłączonych spod kompetencji wojewódzkich komisji na zasadzie § 14 ust. 1.

2. Ogłoszenie winno zawierać dane określone w § 25 ust. 1 oraz przytoczenie treści przepisu §§ 27, 28, 32 i 79.

3. Przepis § 25 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 31. Jednocześnie z ogłoszeniem wykazu minister ustanowi nadzór państwowy dla przedsiębiorstw objętych wykazem, a nie znajdujących się pod zarządem państwowym lub pod zarządem instytucji, wymienionych w art. 3 ust. 2 ustawy.

§ 32. 1. Prawa i zarzuty co do przedsiębiorstw objętych wykazem określonym w § 30 zgłasza się do Głównej Komisji.

2. Przepisy §§ 27 i 28 stosuje się odpowiednio.

§ 33. 1. O wpłynięciu zgłoszenia praw lub zarzutów (§ 32) przewodniczący Głównej Komisji zawiadomi bezzwłocznie właściwego ministra, a w przypadku zgłoszenia praw przez związki samorządu terytorialnego lub związki międzykomunalne — również Ministra Administracji Publicznej lub Ministra Ziem Odzyskanych. W sprawach, dotyczących spółdzielni, zawiadamia się właściwego ministra oraz Związek Rewizyjny Spółdzielni R. P.

2. Termin posiedzenia do rozpoznania zgłoszonych praw lub zarzutów wyznacza się tak, aby między dniem doręczenia zawiadomienia, wskazanego w ust. 1, a dniem wyznaczonego posiedzenia upłynął conajmniej termin 30-dniowy.

C. Postępowanie wyjaśniające.

§ 34. 1. W przypadku zgłoszenia praw lub zarzutów (§ 28) przewodniczący wojewódzkiej komisji wyznaczy termin posiedzenia wojewódzkiej komisji dla ich rozpoznania.

2. Termin posiedzenia winien być wyznaczony tak, by między dniem doręczenia zawiadomienia a terminem posiedzenia upłynęło nie mniej niż 15 dni.

§ 35. O terminie posiedzenia przewodniczący wojewódzkiej komisji zawiadamia:

- a) osoby lub instytucje, wymienione w § 27, które zgłosiły prawa lub zarzuty;
- b) władzę lub instytucję, która złożyła wniosek o wszczęciu postępowania (§ 19);
- c) powiatową radę narodową, a w miastach wydzielonych miejską radę narodową;
- d) miejscową radę związków zawodowych;
- e) zarządcę przedsiębiorstwa.

§ 36. 1. Zawiadomienie winno zawierać:

- a) oznaczenie osoby, władzy lub instytucji, do której jest skierowane, oraz adres;
- b) nazwę i przedmiot przedsiębiorstwa;
- c) miejsce jego położenia;
- d) w miarę możliwości imię i nazwisko właściciela lub współwłaścicieli oraz miejsce ich zamieszkania;
- e) miejsce i termin posiedzenia komisji z wezwaniem do stawienia i z zaznaczeniem, że niestawienie nie wstrzymuje postępowania.

2. Przepis § 25 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 37. 1. Przewodniczący wojewódzkiej komisji ponadto ogłosi w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym o terminie posiedzenia, jeżeli

- a) właściciel przedsiębiorstwa lub osoba zgłaszająca zarzuty nie obrała sobie miejsca zamieszkania dla doręczeń na terenie Państwa Polskiego lub nie ustanowiła pełnomocnika mającego siedzibę w kraju;
- b) miejsce zamieszkania właściciela przedsiębiorstwa jest nieznane, a w jego imieniu nie występują osoby wymienione w § 82.

2. Ogłoszenie winno zawierać dane określone w § 35 pkt b) — e).

3. W przypadku ogłoszenia terminu posiedzenia winien być wyznaczony tak, by między datą ogłoszenia a terminem posiedzenia upłynęło nie mniej niż 15 dni.

4. W razie odroczenia posiedzenia przewodniczący zespołu wojewódzkiej komisji może ogłosić termin następnego posiedzenia. W tym przypadku odpada obowiązek zawiadomienia obecnych na posiedzeniu. W razie odroczenia posiedzenia nie stosuje się przepisu ust. 1 niniejszego paragrafu.

§ 38. Na posiedzeniu wojewódzkiej komisji mają prawo składać wyjaśnienia, zgłaszać wnioski i dowody, zmierzające do wyjaśnienia sprawy, właściciel przedsiębiorstwa, osoby, władze i instytucje wymienione w § 35 oraz inne osoby, które wykażą swój interes prawny i uznane zostaną przez komisję za zainteresowane w danej sprawie.

§ 39. 1. W posiedzeniach niejawnych wojewódzkiej komisji biorą udział jedynie członkowie komisji, wymienieni w § 11.

2. Przewodniczący wojewódzkiej komisji przed wyznaczeniem terminu posiedzenia, a zespół wojewódzkiej komisji przed wydaniem postanowienia może zarządzić dochodzenie celem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy.

§ 40. 1. Przewodniczący stwierdza na wstępie posiedzenia prawidłowość jego wyznaczenia i doręczenia zawiadomień (§ 35), a w przypadku określonym w § 37 ust. 1 prawidłowość ogłoszenia terminu posiedzenia oraz obecność członków zespołu rozpoznającego sprawę (§ 11 ust. 3).

2. W razie stwierdzenia braku w tym względzie przewodniczący odracza posiedzenie, wyznaczając termin następnego posiedzenia. Nieobecnych członków komisji zawiadamia przewodniczący o terminie następnego posiedzenia w sposób, jaki uzna za najbardziej celowy.

§ 41. Wojewódzka komisja zarządza przeprowadzenie postępowania dowodowego w takim zakresie, jaki uzna za konieczny dla należytego ustalenia, czy przedsiębiorstwo przechodzi lub podlega przejściu na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

§ 42. Wszystkie władze, urzędy i instytucje prawa publicznego obowiązane są udzielić wojewódzkiej komisji na jej żądanie potrzebnych wyjaśnień i informacji.

§ 43. 1. W sprawach, wymagających wiadomości specjalnych, a zwłaszcza na żądanie właściciela przedsiębiorstwa, wojewódzka komisja przeprowadza dowód z przesłuchania biegłych.

2. O ile dowód z przesłuchania biegłych przeprowadzony jest na wniosek właściciela przedsiębiorstwa, przeprowadzenie tego dowodu następuje na koszt wnioskodawcy.

§ 44. W razie konieczności dokonania czynności na terenie podlegającym właściwości innej komisji wojewódzkiej, właściwa komisja może zwrócić się do niej o wykonanie w określonym terminie oznaczonych czynności w drodze pomocy prawnej.

§ 45. 1. Z każdego posiedzenia spisuje się protokół, w którym winny być uwidocznione:

- a) data i miejsce posiedzenia komisji;

- b) skład osobowy komisji ze wskazaniem władz lub instytucji, których są delegatami;
- c) imiona i nazwiska innych osób ze wskazaniem, w jakim charakterze biorą udział w posiedzeniu;
- d) dokładne określenie przedsiębiorstwa, objętego postępowaniem;
- e) wyniki i przebieg postępowania dowodowego;
- f) treść zapadłego postanowienia z przytoczeniem krótkiego uzasadnienia;
- g) oznaczenie, czy postanowienie zapadło jednogłośnie, czy też większością głosów.

2. Członkowie komisji, którzy zostali przegłosowani, mogą zgłosić do protokołu swoje zdanie odrębne z uzasadnieniem.

3. Zeznanie świadka winno być na posiedzeniu odczytane i przez niego podpisane.

§ 46. W przypadku wniesienia pozwu o własność przedsiębiorstw, określonych w art. 2 ust. 4 ustawy, przed wydaniem postanowienia przez właściwą komisję o przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego, komisja zawiesi postępowanie do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy, o ile przedsiębiorstwo, będące przedmiotem sporu, nie ulega przejściu na własność Państwa na mocy art. 3 ust. 1 ustawy.

D. Postanowienia wojewódzkich komisji.

§ 47. 1. Na podstawie wyniku postępowania wojewódzka komisja wydaje postanowienie:

- a) o skreśleniu przedsiębiorstwa z wykazu (§ 17) albo
- b) o przedstawieniu właściwemu ministrowi wniosku o wydanie orzeczenia o przejściu lub przejęciu przedsiębiorstwa na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

2. Komisja w postanowieniu przewidzianym w pkt b) wskaże podstawę prawną przejścia lub przejęcia przedsiębiorstwa. Podstawa ta może być inna od podanej w ogłoszeniu przewidzianym w § 25.

§ 48. Postanowienia zapadają zwykłą większością głosów członków zespołu rozpoznającego sprawę. Głosowanie jest imienne. Członek komisji nie może wstrzymać się od głosowania, przewodniczący głosuje ostatni. W razie równości głosów rozstrzyga zdanie, za którym opowiedział się przewodniczący.

§ 49. 1. Postanowienia, określone w § 47, przewodniczący wojewódzkiej komisji ogłasza bezpośrednio na posiedzeniu zespołu rozpoznającego lub najdalej w terminie 3-dniowym po zamknięciu rozprawy.

2. Ogłoszenie to winno zawierać oznaczenie przedsiębiorstwa (§ 25), sentencję postanowienia wraz z krótkim uzasadnieniem oraz pouczenie o trybie zaskarżenia (§§ 50 i 52).

§ 50. Od postanowień wojewódzkiej komisji mogą właściciele przedsiębiorstw oraz osoby, urzędy i instytucje wymienione w §§ 19 i 27 wnieść odwołanie do Głównej Komisji w zawitym terminie 14-dniowym od daty ogłoszenia postanowienia.

§ 51. 1. O treści postanowienia określonego w § 47 ust. 1 pkt a) przewodniczący wojewódzkiej komisji niezwłocznie zawiadamia właściwego ministra. Postanowienie o skreśleniu przedsiębiorstwa z wykazu ogłasza przewodniczący wojewódzkiej komisji w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym, o ile nie wniesione zostało odwołanie (§ 50) i o ile właściwy minister nie skorzystał z wniosku przewidzianego w § 61.

2. Akta spraw, w których zapadło postanowienie, określone w § 47 ust. 1 pkt b), niezaskarżone w trybie § 50, przesyła przewodniczący wojewódzkiej komisji właściwemu ministrowi za pośrednictwem przewodniczącego Głównej Komisji.

E. Odwołanie.

§ 52. Odwołanie wnosi się do wojewódzkiej komisji, która wydała zaskarżone postanowienie. Komisja ta odwołanie wraz z aktami sprawy i ewentualnymi wyjaśnieniami przewodniczącego wojewódzkiej komisji przesyła bezzwłocznie do Głównej Komisji i zawiadamia o wpłynięciu właściwego ministra.

§ 53. Odwołanie winno zawierać: oznaczenie zaskarżonego postanowienia, oznaczenie osoby, która wnosi odwołanie, z podaniem

jej adresu oraz zwięźle wyłożenie podstaw odwołania.

§ 54. 1. Wojewódzka komisja odrzuci odwołanie wniesione po terminie lub wniesione przez osoby nieuprawnione (§ 50).

2. Od postanowienia odrzucającego odwołanie służy zażalenie do Głównej Komisji w terminie 7-dniowym od daty zwrócenia skarżącemu odrzuconego odwołania.

F. Postępowanie przed Główną Komisją.

§ 55. Główna Komisja rozpatruje sprawy na posiedzeniach jawnych z wyłączeniem spraw, określonych w § 15 pkt 1 lit. c) i pkt 3 oraz w §§ 22 i 54, które rozpatrywane są na posiedzeniach niejawnych.

§ 56. Przewodniczący Głównej Komisji zawiadamia pismem za zwrotnym poświadczaniem odbioru osoby, urzędy i instytucje, wymienione w § 35, oraz właściwego ministra o terminie posiedzenia zespołu Głównej Komisji, który rozpatruje odwołania od postanowienia wojewódzkiej komisji, wniesione w trybie § 50, bądź też rozpoznaje prawa lub zarzuty, zgłoszone w trybie § 32.

§ 57. Przepisy §§ 35—48 stosuje się odpowiednio do postępowania przed Główną Komisją.

§ 58. Główna Komisja może uchylić skarżone postanowienie wojewódzkiej Komisji i przekazać sprawę tej komisji do ponownego rozpoznania albo też zaskarżone postanowienie zatwierdzić lub zmienić.

§ 59. 1. Postanowienia Głównej Komisji ogłasza na posiedzeniu przewodniczący zespołu rozpoznającego sprawę.

2. O treści postanowienia, zapadłego na posiedzeniu niejawnym, przewodniczący zespołu rozpoznającego sprawę zawiadamia właściwą wojewódzką komisję, właściwego ministra, oraz osobę, urząd lub instytucję, która wniosła odwołanie.

§ 60. Od postanowienia Głównej Komisji, oddalającego zgłoszone w trybie § 32 prawa lub zarzuty, mogą osoby, urzędy lub instytucje, wymienione w § 27, wnieść odwołanie do zespołu odwoławczego Głównej Komisji w zawitym terminie 14-dniowym od daty ogłoszenia postanowienia (§ 59 ust. 1).

§ 61. 1. Właściwy minister może niezaskarżone postanowienie wojewódzkiej komisji oraz postanowienie Głównej Komisji o skreśleniu przedsiębiorstwa z wykazu lub oddalające wniosek o wpisanie do wykazu (§ 22) przekazać Głównej Komisji do ponownego rozpoznania na posiedzeniu plenarnym.

2. Wniosek właściwego ministra winien być skierowany do Głównej Komisji w terminie dwumiesięcznym od daty wydania postanowienia.

3. O skierowaniu wniosku winien właściwy minister zawiadomić wojewódzką komisję, która wydała postanowienie.

§ 62. Przewodniczący Głównej Komisji z własnej inicjatywy lub na wniosek zespołu rozpoznającego sprawę w Głównej Komisji albo zespołu odwoławczego Głównej Komisji występuje do Głównej Komisji o rozstrzygnięcie na posiedzeniu plenarnym wątpliwości, nasuwających się w związku z wykładnią lub stosowaniem przepisów ustawy.

§ 63. Posiedzenia plenarne Głównej Komisji zwołuje przewodniczący Głównej Komisji.

§ 64. Postanowienia Głównej Komisji o skreśleniu przedsiębiorstwa z wykazu, przewidzianego w § 17, ogłasza przewodniczący wojewódzkiej komisji w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym, a postanowienia o skreśleniu przedsiębiorstwa z wykazu, przewidzianego w § 30, ogłasza właściwy minister w Monitorze Polskim.

III. Orzeczenia Ministra o przejściu lub przejęciu przedsiębiorstwa na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

§ 65. 1. Właściwy minister wydaje orzeczenie o przejściu na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego w myśl art. 2 ustawy lub o przejęciu w myśl art. 3 ustawy na własność Państwa przedsiębiorstw na podstawie:

- a) wykazów przedsiębiorstw, nadesłanych przez wojewódzkie komisje zgodnie z § 29;
- b) wykazów przedsiębiorstw, ogłoszonych zgodnie z § 30 odnośnie przedsiębiorstw, co do których nie zgłoszono

- praw lub zarzutów w sposób określony w § 32;
- c) niezaskarżonych w terminie postanowień wojewódzkich komisyj, wydanych zgodnie z § 48 ust. 1 pkt b);
- d) niezaskarżonych postanowień Głównej Komisji lub postanowień zespołu odwoławczego Głównej Komisji, których treścią jest stwierdzenie, że odnośne przedsiębiorstwo przechodzi na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego na zasadzie art. 2 lub ulega przejściu na własność Państwa na zasadzie art. 3 ustawy;
- e) postanowień Głównej Komisji wydanych w trybie przewidzianym w § 61.

2. Jeżeli w sprawie właściwych jest dwóch lub więcej ministrów orzeczenie o przejściu lub przejściu przedsiębiorstwa wydają łącznie właściwi ministrowie.

§ 66. 1. Orzeczenie ministra zawiera:

- a) nazwę i przedmiot przedsiębiorstwa;
- b) miejsce jego położenia;
- c) wskazanie przepisu ustawy, na zasadzie którego orzeczenie zostaje wydane z tym, że w przypadku przewidzianym w § 46 umieszcza się wzmiankę, że przepis ustawy, na którego zasadzie orzeczenie zostaje wydane powołuje się tymczasowo aż do rozstrzygnięcia sporu o własność przedsiębiorstwa;
- d) wskazanie na czyją rzecz następuje przejście lub przejście przedsiębiorstwa.

2. Przepis § 25 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

IV. Wznowienie postępowania.

§ 67. Właściciel przedsiębiorstwa oraz urzędy i instytucje, wymienione w §§ 16 i 19, mogą żądać wznowienia postępowania, zakończonego orzeczeniem ministra o przejściu lub przejściu przedsiębiorstwa na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego lub postanowieniem o skreśleniu przedsiębiorstw z wykazu:

- a) jeżeli orzeczenie ministra lub postanowienie komisji zostało oparte na dokumencie podrobionym bądź sfalszowanym lub uzyskane zostało przez czyn karalny;
- b) jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne, które istniały już przy wydaniu orzeczenia ministra lub postanowienia komisji lub nowe środki dowodowe, o ile okoliczności te i środki w toku postępowania nie były znane komisji i nie mogły być wówczas powołane przez osoby zainteresowane bez ich winy;
- c) jeżeli właściciel przedsiębiorstwa znajdujący się poza granicami Państwa Polskiego bez swej winy nie mógł zgłosić zarzutów w trybie przewidzianym niniejszym rozporządzeniem.

§ 68. Wniosek o wznowienie postępowania składa się do Głównej Komisji i nie może być on złożony w terminie późniejszym niż rok od daty ogłoszenia orzeczenia ministra lub postanowienia komisji.

§ 69. Główna Komisja rozpoznaje wniosek w zespole 11 osób (§ 9) i przedstawia go wraz ze swoją opinią właściwemu ministrowi, który orzeka ostatecznie w przedmiocie wznowienia postępowania.

§ 70. Postępowanie wznowione toczy się przed komisją właściwą według przepisów niniejszego rozporządzenia.

V. Przejęcie przedsiębiorstwa.

§ 71. Przedsiębiorstwo przejęte w myśl art. 3 ustawy przechodzi na własność Państwa z dniem ogłoszenia orzeczenia.

§ 72. Jednocześnie z ogłoszeniem orzeczenia o przejściu lub przejściu przedsiębiorstwa w myśl art. 2 lub 3 właściwy minister zarządzi objęcie przedsiębiorstwa i wyznaczy w tym celu odpowiednie osoby lub organizacje gospodarcze.

§ 73. 1. Wyznaczone osoby lub organizacje gospodarcze (§ 72) ogłoszą w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym termin sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa, objętego orzeczeniem ministra (§ 66).

2. Ogłoszenie winno zawierać:

- a) nazwę i przedmiot przedsiębiorstwa;

- b) miejsce jego położenia;
- c) w miarę możliwości imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela lub współwłaścicieli;
- d) miejsce i termin sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego;
- e) wezwanie właściciela przedsiębiorstwa do stawienia się w czasie i miejscu, wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

3. Przepis § 25 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 74. Protokół zdawczo-odbiorczy sporządza w 4-ch egzemplarzach osoba lub organizacja gospodarcza, określona w § 72, z osobą pod zarządem której znajduje się przejmowane przedsiębiorstwo. Jeżeli w sporządzeniu powyższego protokołu bierze udział właściciel przedsiębiorstwa, może on do protokołu zgłosić swoje uwagi i zarzuty. Osoba lub organizacja gospodarcza, sporządzająca protokół, winna w miarę możliwości w protokole oświadczyć się co do zgłoszonych uwag i zarzutów.

§ 75. 1. Protokół zdawczo-odbiorczy powinien zawierać:

- a) powołanie się na ogłoszenie, określone w § 73, z podaniem daty Wojewódzkiego Dziennika Urzędowego, w którym ogłoszenie nastąpiło;
- b) dokładny opis przedsiębiorstwa;
- c) wymienienie wszystkich składników majątkowych przedsiębiorstwa;
- d) opis urządzeń technicznych przedsiębiorstwa;
- e) spis inwentarza przedsiębiorstwa;
- f) prawa i zobowiązania przedsiębiorstwa.

2. O ile w przedsiębiorstwie znajdują się składniki majątkowe (np. maszyny, urządzenia), które zostały przeniesione do tego przedsiębiorstwa bez tytułu prawnego po dniu 1 września 1939 r. z innego przedsiębiorstwa lub od osoby nie podpadającej pod przepis art. 2 ust. 1 i 3 ustawy, należy o tym uczynić odpowiednią wzmiankę w protokole zdawczo-odbiorczym.

3. Wzmianka ta winna zawierać szczególne wymienienie składników majątkowych, ich opis oraz wskazanie, skąd, kiedy i na jakiej zasadzie składniki te zostały do przed-

siębiorstwa wniesione. Właściciele tych składników majątkowych otrzymują odszkodowanie na tych samych zasadach, co wierzyciele przedsiębiorstwa (art. 6 ust. 2 ustawy).

4. Właściciele składników majątkowych, określonych w ust. 2 niniejszego paragrafu, mogą brać udział w sporządzaniu protokołu zdawczo-odbiorczego (§ 74).

§ 76. Z chwilą przejścia przedsiębiorstwa ustaje ustanowiony nad nim nadzór państwowy.

VI. Nadzór państwowy.

§ 77. 1. Wprowadzony na podstawie § 27 lub § 31 nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem powołany jest do strzeżenia majątku przedsiębiorstwa. Czynności zwykłego zarządu przedsiębiorstwa oraz prowadzenie przedsiębiorstwa w ramach normalnej gospodarki należą do osób, które te czynności wykonywały przed ustanowieniem nadzoru państwowego.

2. Koszty nadzoru państwowego obciążają Skarb Państwa.

VII. Przepisy końcowe.

§ 78. 1. Właściciel przedsiębiorstwa, który bierze udział w postępowaniu, toczącym się na zasadzie niniejszego rozporządzenia, obowiązany jest obrać sobie miejsce zamieszkania dla doręczeń na terenie Państwa Polskiego lub ustanowić pełnomocnika, mającego siedzibę w kraju.

2. W razie nieobrania takiego miejsca zamieszkania lub nieustanowienia pełnomocnika wszelkie wezwania i zawiadomienia, nie podlegające ogłoszeniu w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia, pozostawia się w aktach. Pozostawienie to ma skutki doręczenia.

§ 79. Uprawnienia, przysługujące na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym i wstępnym, również dzieciom nieślubnym), rodzeństwu, dzieciom rodzeństwa, małżonkowi, osobom, sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela oraz udziałowcom i akcjonariuszom spółek handlowych.

§ 80. Zarządy osób prawnych, będących właścicielami przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa, reprezentują interesy tych

osób prawnych do czasu wypłaty odszkodowania za przejęte przedsiębiorstwo.

§ 81. 1. W postępowaniu, określonym niniejszym rozporządzeniem, mają odpowiednie zastosowanie art. 9—11, 12 ust. 1, 2 i 5, 14 ust. 1 i 2, 20—23, 25—30, 34, 36—43, 49—67, 81, 96 ust. 2, 105 ust. 1 i 2, 106, 108, 109 ust. 1 i 3 i 111 ust. 1 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym.

2. Główna Komisja i wojewódzkie komisje według swobodnego uznania mogą uwzględnić prośby o przywrócenie terminu do zgłoszenia praw lub zarzutów (§ 27) wniesione po terminie siedmiodniowym, przewidzianym w art. 41 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym.

§ 82. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1946 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 241).

§ 83. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu, Apropowizacji i Handlu, Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych, Sprawiedliwości, Żeglugi i Handlu Zagranicznego, Komunikacji, Zdrowia, Informacji i Propagandy, Leśnictwa, Odbudowy, Pracy i Opieki Społecznej, Poczty i Telegrafów oraz Spraw Zagranicznych.

§ 84. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Bieniek

Minister Przemysłu:
Hilary Minc

Minister Apropowizacji i Handlu:
Jerzy Sztachelski

w/z Minister Administracji Publicznej:
Aleksander Żaruk-Michalski

Minister Ziemi Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
Stefan Jędrychowski

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

Minister Zdrowia:
Franciszek Litwin

Minister Informacji i Propagandy:
Feliks Widzy-Wirski

Minister Leśnictwa:
Stanisław Tkaczow

Minister Odbudowy:
Michał Kaczorowski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Adam Kuryłowicz

Minister Poczty i Telegrafów:
Józef Putek

Minister Spraw Zagranicznych:
Wincenty Rzymowski

63

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 27 listopada 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o stanowiskach kierowniczych i dodatkach funkcyjnych pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Na podstawie § 8 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Te-

lefon” (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 325) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 35, poz. 218, Nr 43, poz. 252 i Nr 51, poz. 290) zarządza się, co następuje: